LIKKUTEI TORAH • PARSHAS VAYIKRA • MAAMAR 4

ולא תשבית מלח וגו׳

"And you shall not omit salt"

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likkutei-torah/vayikra/4/

1 ולא תשבית מלח וגו'. הנה מלח הוא נותן טעם בדברים הנמלחים בו כמו הבשר. וכמ"ש בגמ' [בגמרא] פ"ק [פרק קמא] דברכות דף ה' סע"א [סוף עמוד א] ובמנחות דכ"א סע"א [סוף עמוד א],

"And you shall not omit salt," etc. Now, salt gives taste to the things salted with it, such as meat, as is stated in the Gemara, in the first chapter of Berachos, folio 5, end of side a, and in Menachos, folio 21, end of side a;

וכמ"ש היאכל תפל מבלי מלח (וע' באדר"ז [באדרא זוטא] דרצ"ה ע"ב), שבלי מלח הוא בשר תפל שאין בו טעם

and as it is written, "Can the bland be eaten without salt?" (and see the Idra Zuta, folio 295b): for without salt it is bland meat, which has no taste.

וכשמולחים אותו במלח אזי נעשה בהבשר טעם שהמלח ממתקת את הבשר. והרי המלח עצמו אין בו טעם ואעפ"כ [ואף על פי כן] הוא פועל הטעם בהבשר.

And when one salts it with salt, then taste comes into being in the meat, for the salt sweetens the meat. Yet the salt itself has no taste, and nevertheless it produces the taste in the meat.

והענין ששרש המלח הוא בחי' גבורות דאבא שהמלח הוא מתולדות המים שע"י חום השמש ששורפם נעשה המלח.

The explanation is that the root of salt is the level of the gevuros (restraints) of Abba (Chochmah), for salt is one of the products of the waters: through the heat of the sun, which burns them, salt is formed.

ומים הוא בחי' חסד שבחכמה והמלח זהו בחי' גבורות ולכן היא חריף. (ועיין במא"א [במאורי אור] אות מ"ם סעיף ע"א).

And water is the level of Chesed (kindness) within Chochmah (wisdom), and salt is the level of gevuros; and therefore it is sharp. (And see Me'orei Or, the letter mem, section 71.)

והנה מבואר בע"ח [בעץ חיים] שמגבורות דאבא נעשו חסדים דאימא. פי' דהגם דלגבי אבא נחשב לבחי' גבורות עכ"ז [עם כל זה] כשנמשכים לאימא נחשבים בחינת חסדים לגבה.

Now, it is explained in Etz Chaim that from the gevuros of Abba the chasadim (kindnesses) of Imma (Binah) were made. That is: although in relation to Abba they are reckoned as the level of gevuros, even so, when they are drawn down to Imma, they are reckoned as the level of chasadim in relation to her.

ונודע שכל הטעמים נמשכים מחכמה כי טעמים הם בשם ע״ב שהוא חכמה, ולכן המלח ששרשו מבחי׳ אבא הוא הנותן טעם בדבר הנמלח.

And it is known that all tastes are drawn from Chochmah, for tastes (te'amim) are in the Name Av (72), which is Chochmah. Therefore salt, whose root is from the level of Abba, is what gives taste to the thing that is salted.

ומ״מ הוא עצמו אין בו טעם. מפני שהוא מבחי׳ גבורות דאבא. לכן לפי שהוא מבחינת גבורות אין בו טעם, אבל הרי מבחי׳ גבורות דאבא נעשים חסדים דאימא.

Nevertheless, it itself has no taste, because it is from the level of the gevuros of Abba. Therefore, since it is from the level of gevuros, it has no taste; but, after all, from the level of the gevuros of Abba the chasadim of Imma are made.

וזהו שמטעים הבשר, (וענין הבשר עבמ״ש [עיין במה שכתוב] ע״פ בהעלותך את הנרות חייך שלך גדול משלהם, וסד״ה והיה מדי חודש גבי יבא כל בשר להשתחוות.

And this is why it gives taste to the meat. (On the matter of meat (basar), see what is written on the verse "When you raise up the lamps," "By your life, yours is greater than theirs"; and at the end of the discourse beginning "And it shall be, from new moon to new moon," regarding "all flesh (basar) shall come to bow down."

ויובן משם דהבשר שרשו מבחי׳ בינה. וכמארז״ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אודם מן האם שממנו בשר כו׳, ולכן הבשר נמתק ע״י המלח שחסדים דאימא נתהוו מגבורות דאבא כנ״ל).

From there it will be understood that meat has its root in the level of Binah (understanding), as our Sages, of blessed memory, said: "The red is from the mother, from which comes the flesh," etc. Therefore the meat is sweetened by the salt, for the chasadim of Imma came into being from the gevuros of Abba, as mentioned above.)

ועוד שזהו כענין בחכמה אתבריו שחכמה הוא המברר כל הברורים להפריד הטוב מן הרע.

Furthermore, this is like the matter of "Through Chochmah they are refined": Chochmah is what carries out all the refinements (beirurim), to separate the good from the evil.

והנה עד״מ האדם המברר אוכל מתוך פסולת או הפסולת מן האוכל הרי אין מהותו נמצא בהמתברר כ״א רק שעל ידו נעשה הבירור.

Now, by way of analogy: a person who sorts food out of waste, or the waste out of the food — his essence is not found in what is sorted; it is only that the sorting is done through him.

וכן עד״מ הבירור של הגבינה מה שנברר האוכל מתוך הפסולת דהיינו מן הקום ומי חלב ונעשה גבינה והיינו ע״י עור הקיבה שנותנים בה כידוע.

So too, by way of analogy, the refining of cheese, in which the food is refined out of the waste, that is, from the kum and the whey, and becomes cheese; and this is through the stomach lining that is put into it, as is known.

והנה עצמיות הטעם של עור הקיבה אינו נמצא ונרגש לא בהגבינה ולא בהקום (כ״א) אעפ״כ [אף על פי כן] הוא פועל הבירור שמתברר האוכל מהפסולת וישתנה למעליותא.

Now, the essential taste of the stomach lining is not found or felt, neither in the cheese nor in the kum (but rather); nevertheless it brings about the refinement, so that the food is refined from the waste and is changed for the better.

וכך הוא ענין בחכמה אתברירו שמברר הבירורים שיהיה נפרד הטוב מן הרע.

And such is the matter of "Through Chochmah they are refined": it refines the refinements, so that the good will be separated from the evil.

מה שמקודם היה הטוב מעורב ברע לכן לא היה בו טעם עד״מ וע״י החכמה נעשה הבירור ויופרדו הסיגים והפסולת אז נתגלה הטוב כו׳.

Inasmuch as previously the good was mixed with the evil, therefore, by way of analogy, it had no taste; and through Chochmah the refinement takes place and the dross and the waste are separated off; then the good is revealed, etc.

וזהו ג״כ ענין המלח שהמלח מפליט הדם מן הבשר שמברר הפסולת מן האוכל לפי ששרשו מגבורות דאבא דבחכמה אתברירו ולכן אף שבעצמו אין בו טעם עכ״ז [עם כל זה] הוא פועל טעם בהבשר. ע״ד הבירור וטעם הגבינה ע״י המחבץ כו׳

This is also the matter of salt: salt draws the blood out of the meat, that is, it refines the waste out of the food, because its root is from the gevuros of Abba, for "through Chochmah they are refined." Therefore, although in itself it has no taste, nevertheless it produces taste in the meat, along the lines of the refinement and the taste of cheese through the curdling agent, etc.

(ועמ״ש עוד מענין מלח בביאור ע״פ והיה לכם לציצית בפי׳ ברית מלח עולם היא כו׳ ע״ש).

(And see what is written further on the subject of salt in the explanation on the verse "And it shall be tzitzis for you," in the interpretation of "It is an everlasting covenant of salt," etc.; see there.)

ושרש של בחי' מלח הוא בחי' בוצינא דקרדוניתא שהוא בחי' קו המדה. כי מלח בגימ' [בגימטריא] מזלא ואבא יונק ממזלא, ושרש מזלא נמשך ממו"ס [ממוחא סתימאה] שבו מלובש גבורה דע"י [דעתיק יומין] שנק' בוצינא דקרדוניתא.

The root of the level of salt is the level of botzina dekardinusa, which is the level of the measuring line (kav hamiddah). For melach (salt) has the numerical value of mazla, and Abba draws nourishment from mazla; and the root of mazla is drawn from Mocha Stima'ah (the hidden brain), in which the Gevurah of Atik Yomin is enclothed, which is called botzina dekardinusa.

וענין קו המדה שהוא המודד לכל המשכות האורות וכלים איך וכמה יומשך

The matter of the measuring line is that it measures all the flows of the lights and vessels: how, and how much, is to be drawn down.

(וזהו ענין מ"ש אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה. שנמדד באמה היא בחי' קו המדה, ועד"מ האמה שמודדין בו שאף שנותן מדה לכל הדברים מ"מ הוא עצמו אינו מלובש בם כו').

(And this is the meaning of what is written, "The length of the one curtain, twenty-eight by the cubit": that it is measured "by the cubit" is the level of the measuring line. And by way of analogy, the cubit with which one measures: although it gives measure to all things, nevertheless it itself is not enclothed in them, etc.)

ולכן צריכין להניח מלח על השלחן להגין מן היסורין כי מפני שהוא שרש כל הגבורות ע"כ הוא ממתיק הדינים שאין הגבורות נמתקין אלא בשרשן:

Therefore one must place salt on the table, to protect from sufferings: for since it is the root of all the gevuros, it therefore sweetens the severities (dinim), for the gevuros are sweetened only at their root.

2 והנה כמו"כ [כמו כן] יש בחי' זו גם כן בתורה, שבחי' חכמת הקבלה היא גם כן בבחי' המלח.

Now, likewise, this level exists in the Torah as well: the level of the wisdom of Kabbalah is also at the level of salt.

שהיא בעצמה נסתרה ונעלמה שאינה מושגת בבחינת טעם ממש כמו שיש לנו השגה וטעם בהנגלות לנו.

For it in itself is hidden and concealed, not grasped as actual taste, the way we have comprehension and taste in the things revealed to us.

3 ואעפ"כ [ואף על פי כן] המלח הוא הנותן טעם בכל המאכלים גם בלחם גם בבשר. שכל הנהגות העולמות הוא ע"פ פנימי' [פנימיות / פנימית] התורה וכל התורה נאמרה ע"פ הקבלה.

And nevertheless, salt is what gives taste to all foods, both to bread and to meat. For all the conduct of the worlds follows the inner dimension (pnimiyus) of the Torah, and the entire Torah was stated according to the Kabbalah.

וכן גם באדם העוסק בתורה הוא כן שהמלח הוא נותן טעם בלחם ובשר כו'. וכמ"ש כולם בחכמה עשית וע"כ גם בקרבנות נאמר ולא תשבית מלח כו'. כי בחכמה אתברירו והקרבנות המה ענין בירור נפש הבהמית כו'

And so too in a person who occupies himself with Torah, it is so: the salt gives taste to the bread and the meat, etc. As it is written, "You have made them all in wisdom"; and therefore with the offerings, too, it is said, "And you shall not omit salt," etc., for "through Chochmah they are refined," and the offerings are the matter of refining the animal soul, etc.

ונק' המלח ברית אלקיך ברית הוא בחינת התקשרות הבורא עם הנבראים שההתקשרות הוא ע"י בחי' זו דבחכמה אתברירו כו'.

And the salt is called "the covenant of your G-d": a covenant is the level of the bond of the Creator with the created beings, and the bond is through this level of "through Chochmah they are refined," etc.

(ועיין בזח"א [בזהר חלק א] ויחי דרמ"א ע"ב. ועיין בספר עמה"מ [עמק המלך] שער י"ד פי"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד] דף פ"ד ע"ד שפי' עד"ז בשם ר' [רבי] יהודה חסיד בספר האורה מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] פ"ה דב"ב [דבבא בתרא] דף ע"ד ע"ב)

(And see the Zohar, Part I, Vayechi, folio 241b. And see the book Emek HaMelech, Sha'ar (Gate) 14, chapter 14, folio 84d, which explains in this way, in the name of Rabbi Yehudah Chasid in Sefer HaOrah, the saying of our Sages, of blessed memory, in chapter 5 of Bava Basra, folio 74b)

בענין ומלחה לצדיקים לעתיד לבוא שהוא ענין ברית מלח עולם גנוזה לעתיד לבוא כו' והאכילה והסעודה היא ההשגה שישיגו כו':

regarding "and salted it for the righteous for the Time to Come": that it is the matter of "an everlasting covenant of salt," stored away for the Time to Come, etc.; and the eating and the feast is the comprehension that they will attain, etc.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/vayikra/4/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok